

[Udenrigsministeren.]

forbindelse med det sydafrikanske Advokaat-projekt.

Udførsel af militært materiel fra Danmark kan ifølge våbenlovens § 6 kun ske med tilladelse fra justitsministeriet, der forinden forelægger udenrigsministeriet ansøgningerne til udtalelse. Det gælder også militært elektronisk materiel.

Der er ikke af de omhandlede firmaer – der i øvrigt opfordret over for mig har afvist at have noget som helst engagement i Advokaat-projektet – indgivet ansøgning om en sådan tilladelse, og det har således ikke været aktuelt for mig at tage stilling til spørgsmål herom.

For en sikkerheds skyld vil jeg gerne på ny slå fast, at der ikke er og ikke vil blive med-delt tilladelse til våbeneksport til Sydafrika.

Danmark efterlever nøje den af FN's sikkerhedsråd anbefalede våbenembargo over for Sydafrika. Jeg benytter anledningen til at minde om, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande i communiqueet fra det nylige nordiske udenrigsministermøde rettede en opfordring til FN's sikkerhedsråd om at vedtage en bindende våbenembargo over for Sydafrika.

Af *Lennart Larson* (V) til økonomiministeren (13/9 76):

»Hvad agter ministeren at foretage for, at de fremtidige kommunale energiinvesteringer kan foretages enten ved lån eller ved større selvfinansiering?«

(Spm. nr. 795).

Begrundelse.

Som bekendt kræves der store investeringer til anlægsudgifter for at gennemføre en energipolitik, der skal give Danmark en større sikkerhed på energiforsyningens område. Denne sikkerhed vil samtidig medføre direkte årlige valutabesparelser, f. eks. vil udbygningen af fjernvarmen ved en bedre udnyttelse af kraftværkerne give store besparelser.

De kommunale værker skal imidlertid hente penge til investeringerne inden for de kommunale lånerammer, hvilket medfører, at der ikke altid er plads til energiinvesteringer.

Man kunne så tænke sig investeringerne afholdt over selvfinansiering, men her skal monopoltilsynet i henhold til lovgivningen afslå en øget selvfinansieringsgrad, men efter 1. januar 1977 sorterer energiforsyningerne under ellovens prisudvalg.

Det er således umuligt at gennemføre en energipolitik, når man både skal blæse og have mel i munden.

Økonomi- og handelsminister *Per Hækkerups* svar (21/9 76):

Indledningsvis vil jeg gerne bekræfte, at spørgsmålet om finansiering af investeringer i elsektoren fra den 1. januar 1977 henhører under det i lov om elforsyning omhandlede elprisudvalg. Efter lovens § 9, stk. 1 og 2, skal handelsministeren dog fastsætte generelle regler for de store elforsyningsvirksomheders beregning af driftsmæssige afskrivninger og for elprisudvalgets tilslutning til, at der i prisen på elektricitet indregnes henlæggelse til investeringer og forrentning af indskudskapital.

For elforsyningsvirksomheder, som i kombineret produktion leverer varme og elektricitet, skal omkostningerne efter lovens § 9, stk. 3, fordeles på de pågældende produkter efter rimelige driftsøkonomiske principper. Heri ligger, at elprisudvalget skal påse, at varmeproduktionen ikke belaster elprisen eller omvendt. Spørgsmålet om, hvilken grad af selvfinansiering, respektive lånefinansiering, der anvendes for en fjernvarmeforsyning, henrører således ikke under elprisudvalget. Det vil være vedkommende fjernvarmeselskab eller kommune, der må træffe bestemmelse herom.

Inden for augustforliget er der enighed om at foreslå en tilsagnsramme på 50 mill. kr. i 1976-77 og 85 mill. kr. i 1977-78 bl. a. til støtte for en fremskyndet udbygning af kraft/varmeforsyningen, og der vil herigennem være mulighed for at hjælpe med til finansieringen af sådanne – fortrinsvis kommunale – investeringer i en indledningsfase.

Herved er der jo ikke taget stilling til de samlede forslag i regeringens energiplan om kraft/varmeudbygningen og til, hvorledes en sådan betydelig udbygning i givet fald skal søges fremmet og gennemført. Dette er problemer, som netop for tiden undersøges for energiplanen som helhed, dels i det af finansministeriet nedsatte udvalg til vurdering af størrelsesordenen og prioriteringen af de samfundsressourcer, som igennem årene må sættes ind, set i forhold til andre offentlige og private investeringsbehov, dels i forbindelse med overvejelser om de foranstaltninger, herunder varmeplansforanstaltninger, som skal tjene til sikring af den samlede energiplans gennemførelse.